

[Ministeren for offentlige arbejder.]

gere, end til man har opfyldt formålet, som særtaksterne tjener.

Det ærede medlem hr. Poul Thomsen, tror jeg det var, har også draget spørgsmålet om disse takster ind i debatten. Det forholder sig sådan, at vi ikke havde mulighed ved disse forhandlinger for at opnå en anden fordeling end den, overenskomsten giver udtryk for. Jeg sagde ved første behandling, at der måske er nogen, der mener, at tyskerne har været de klogeste, de mest durkdrevne, eller hvad man vil kalde det, i denne forhandling; men det lå simpelt hen sådan, at vi i de mange og lange forhandlinger ikke kunne komme igennem med denne overenskomst på anden basis. Så kan man selvfølgelig altid sige: ja men kan man ikke komme igennem, må man lade være; men jeg har set det som noget vigtigt at komme igennem. Det er såmænd nok muligt, at der skulle have været en brøkdæl mere til Danmark i denne fordeling, men det kan, når det kommer til stykket, ikke være afgørende i en sag som denne, og der var altså ikke mulighed for at presse tyskerne længere end til den fordelingsordning, vi har fået. Når man ser på de penge, der skal anvendes til investeringer, passer forholdet sådan set jo også meget godt, selv om man udmærket kan argumentere som så: vi har i sin tid bygget Storstrømsbroen; hvorfor kan vi ikke regne den med, og hvorfor kan vi ikke regne vejanlæggene med? Alt har vi brugt over for de tyske forhandlere; men vi kunne altså ikke komme længere, og der kommer i enhver forhandling et vist punkt, hvor forhandlingerne enten må blive sprængt, eller også skal man have et resultat. Da vi ville have et resultat, sluttede vi altså her.

Vedrørende ændringsforslaget om vejanlægget ved Majbølle synes jeg, at der er ofret alt for mange ord på dette spørgsmål. Det ligger helt enkelt sådan, at sagen har været behandlet før i det høje ting, og man har vedtaget den linjeføring, der nu er tale om. Det havde man til debat i 1954, og jeg synes, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ret i, at dengang kunne man måske diskutere, om det var nødvendigt, for da vidste man ikke, at fugleflugtslinjen skulle være en realitet i løbet af

4-5 år; men nu ved vi, at den vil blive en realitet, hvis dette forslag vedtages, og så er der brug for en motorvej på denne strækning og ikke for en vej, langs hvilken der er bygget huse, og som altså ikke er facadeløs. Man må huske på, at her er der ikke tale om noget, der skal tages i brug i morgen. Det er noget, der skal bruges om fem år, og med den udvikling, som vi rent statistisk kan se der er i motorfærdslen i vort land, vil den stige år for år, og så ville man, hvis man nu begyndte på det andet projekt, som de to partier, venstre og de konservative, går ind for i ændringsforslaget, måske om 5 år sige: det var helt tosset at ofre 1,6 mill. kr. på den ændring; nu skal vi alligevel lave motorvejen. Altså, jeg tror, det er det rigtige, vi gør her. Når det ærede medlem hr. Gideon hævder, at det er fuldkommen usagligt o. s. v., ja, så må jeg stille det ærede medlems sagskundskab som vejtekniker op mod hele vejdirektoratet og amtsrådet o. s. v.; så kan man bare sætte dem op på en vippe og se, hvem der vejer mest. Jeg er ikke i tvivl om, hvor det ærede medlem havner.

Det ærede medlem hr. Poul Thomsen bragte et citat — jeg forstod, det skulle bruges her for at blødgøre socialdemokraterne. Der var sådan en klog socialdemokrat dernede, der havde sagt sådan og sådan. Ja, det ærede medlem hr. Poul Thomsen ved jo godt, at den omtalte hr. Reinhold Olsen også i 1954, da han sad i amtsrådet, var modstander af denne linjeføring, og at han sammen med en venstremand udgjorde et meget lille mindretal i amtsrådet. Det store flertal i amtsrådet gik ind for den linjeføring, vi nu har gennemført. Men jeg kunne godt ønske, at det ærede medlem bragte citater af socialdemokrater, når de siger noget fornuftigt, og ikke kun i et tilfælde som dette.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg kun sige, som jeg sagde ved første behandling, at vi selvfølgelig fortsat har i tankerne fra statsbanernes og ministeriets side at gøre, hvad vi kan for at udbygge ruten Gedser-Warnemünde, men som jeg også sagde, spiller der andre ting ind i dette spørgsmål. Vi har intet ønske om at sejle med så få passagerer, som vi gør i øjeblikket. Vi ville ønske, at forholdene ved Warne-